

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 23 december 2013

1049/2013

L a g

om ändring och temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa

Utfärdad i Helsingfors den 20 december 2013

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) 5 kap. 5 § 2 mom., 6 kap. 3 c och 3 d §, 7 kap. 1 § 2 mom. samt 8 § 3 och 4 mom. samt 11 kap. 2 § 5 mom. 2 punkten och 4 § 1 mom. 6 punkten,

av dem 5 kap. 5 § 2 mom., 6 kap. 3 d § samt 7 kap. 8 § 3 och 4 mom. sådana de lyder i lag 1188/2009, 6 kap. 3 c § sådan den lyder i lagarna 1188/2009 och 918/2012, 7 kap. 1 § 2 mom. sådant det lyder i lag 918/2012 och 11 kap. 4 § 1 mom. 6 punkten sådan den lyder i lag 1001/2012,

ändras 1 kap. 5 § 1 mom. 14 punkten, 2 kap. 5 § 2 mom. och 7 § 1 mom. 7 punkten, 2 a kap. 1 § 2 mom., 3 kap. 1 § 2 mom. och 7 § 2 mom., 4 kap. 5 §, 5 kap. 2 §, 3 § 1 mom., 4 § 1—4 mom., 6 §, 7 § 1 mom., 8 och 13 §, 6 kap. 1 § 1 och 2 mom., 2, 3, 3 a och 3 e §, 4 § 1 mom., temporärt 4 § 3 mom., 5 § 1 mom., 6, 8 och 9 § och 11 § 2 mom., 7 kap. 3 § 3 mom., 5, 10 och 11 §, det inledande stycket i 11 kap. 2 § 5 mom., 13 kap. 1 § 1 mom. och 2 § samt 14 kap. 1 a och 2 §,

av dem 1 kap. 5 § 1 mom. 14 punkten, 5 kap. 4 § 4 mom., 7 kap. 3 § 3 mom. och 13 kap. 1 § 1 mom. sådana de lyder i lag 918/2012, 2 kap. 5 § 2 mom. och 7 § 1 mom. 7 punkten, 2 a kap. 1 § 2 mom. och 3 kap. 1 § 2 mom. sådana de lyder i lag 1001/2012, 4 kap. 5 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 288/2012, 5 kap. 2 §, 3 § 1 mom., 6 § och 7 § 1 mom., 6 kap. 1 § 2 mom., 3 och 3 e §, 5 § 1 mom. och 9 § sådana de lyder i lag 1188/2009, 5 kap. 4 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1354/2007, 5 kap. 4 § 3 mom., 6 kap. 11 § 2 mom. och 14 kap. 1 a § sådana de lyder i lag 1252/2006, 5 kap. 8 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1047/2004, 5 kap. 13 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 459/2005, 1188/2009 och 288/2012, 6 kap. 1 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1256/2011, 6 kap. 2 § sådan den lyder i lagarna 1188/2009 och 1439/2011, 6 kap. 3 a § sådan den lyder i lagarna 1188/2009 och 764/2011, 6 kap. 4 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1049/2009, 6 kap. 4 § 3 mom. sådant det lyder i lag 608/2004, 6 kap. 8 § och 7 kap. 5 § sådana de lyder i lagarna 1188/2009 och 918/2012, 7 kap. 10 § sådan den lyder i lagarna 1188/2009 och 1001/2012, 7 kap. 11 § sådan den lyder i lag 313/2010 samt 14 kap. 2 § sådan den lyder i lagarna 608/2004 och 1188/2009, samt

fogas till 12 kap. en ny 4 b § och till 14 kap. 1 § ett nytt 2 mom. som följer:

RP 90/2013
RP 176/2013
ShUB 24/2013
AjUU 14/2013
GrUU 25/2013
RSv 172/2013

1 kap.	har samband med företagsverksamheten eller det egna arbetet
Allmänna bestämmelser	
5 §	7 §
<i>Definitioner</i>	<i>Företagares familjemedlemmars upphörande med arbete</i>
I denna lag avses med	Om det inte finns skäl att göra någon annan bedömning, anses en företagares familjemedlems arbete i företaget ha upphört, om
14) <i>orsak som jämställs med permittering</i> att utförandet av arbetet och löneutbetalningen avbryts helt och hållet av en orsak som avses i första meningen i 2 kap. 12 § 2 mom. i arbetsavtalslagen eller på grund av ett villkor i arbetsavtalet samt att utförandet av arbetet och löneutbetalningen avbryts helt och hållet av en orsak som avses i 43 § i lagen om riksdagens tjänstemän (1197/2003), 6 kap. 63 § i kyrkolagen (1054/1993), 47 § i lagen om kommunala tjänsteinnehavare (304/2003), 48 § i lagen om försvarsmakten (551/2007), 31 § i lagen om Finlands Banks tjänstemän (1166/1998), 42 § i lagen om republikens presidents kansli (100/2012) eller i 40 § i statstjänstemannalagen (750/1994); dock inte om orsaken till avbrottet är att en person som står i tjänsteförhållande vägrar att delta i kontroll eller undersökning som gäller hans eller hennes hälsotillstånd eller att lämna uppgifter om sitt hälsotillstånd,	7) personens arbete har upphört på grund av att förutsättningarna för företagsverksamhet har försämrats på ett bestående sätt och inkomsten av företagsverksamheten per person som deltar i arbetet är mindre än 1 000 euro per månad, och inga andra än företagares familjemedlemmar arbetar i företaget.
	2 a kap.
2 kap.	Förfaranden som är arbetskraftspolitiskt klandervärda
Allmänna arbetskraftspolitiska förutsättningar för erhållande av förmåner	1 §
5 §	<i>Att lämna arbetet och att bli uppsagd</i>
<i>Företagsverksamhet och eget arbete</i>	Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas också när personens utförande av arbete och löneutbetalning har avbrutits helt och hållet av en orsak som avses i 43 § i lagen om riksdagens tjänstemän, 6 kap. 63 § i kyrkolagen, 47 § i lagen om kommunala tjänsteinnehavare, 48 § i lagen om försvarsmakten, 31 § i lagen om Finlands Banks tjänstemän, 42 § i lagen om republikens presidents kansli eller i 40 § i statstjänstemannalagen.
En person anses vara sysselsatt på heltid som företagare eller på motsvarande sätt i eget arbete, om den arbetsinsats som verksamheten kräver är så stor att den hindrar honom eller henne att ta emot heltidsarbete. Om det inte finns skäl att göra någon annan bedömning, anses sysselsättningen utgöra bissyssla åtminstone om personen under minst sex månader har haft heltidsarbete som inte	3 kap.
	Allmänna begränsningar för erhållande av förmåner
	1 §
	<i>Ålder</i>
	Trots vad som bestäms i 1 mom. beviljas en person arbetslöshetsförmåner efter den ka-

lendermånad då han eller hon fyller 65 år, om han eller hon är förhindrad att arbeta av de orsaker som nämns i 1 kap. 5 § 1 mom. 14 punkten, 4 kap. 1 § 1 mom. 2 punkten eller 1 a § eller om han eller hon är permitterad på heltid. Arbetslöshetsförmåner beviljas högst till utgången av den kalendermånad då personen fyller 68 år.

7 §

Inverkan av vinst från försäljning av företagsegendom

Vinsten från försäljning av företagsegendom periodiseras över högst 24 månader. Försäljningsvinsten periodiseras emellertid inte om företagsverksamheten har pågått högst 18 månader eller om företagets balansomslutning för den senaste räkenskapsperioden minskad med skulderna för företagsverksamheten är högst 20 000 euro. När balansräkning saknas används en egendomsförteckning.

4 kap.

Jämkade och minskade arbetslöshetsförmåner

5 §

Förmånsbelopp

Den jämkade arbetslöshetsförmånen uträknas så att förmånen och 50 procent av den del av inkomsten som överstiger det skyddade beloppet sammanlagt under en jämkningsperiod kan uppgå till det belopp som annars hade kunnat betalas i förmån.

Det skyddade beloppet är

- 1) 300 euro under en jämkningsperiod om en månad,
- 2) 300 euro vid användningen av sådan beräknad inkomst som avses i 4 § 2 mom.,
- 3) 279 euro under en jämkningsperiod om fyra på varandra följande kalenderveckor.

Beloppet av jämkad inkomstrelaterad dagpenning beräknas så att summan av nämnda dagpenning jämte eventuella barnförhöjningar och inkomsten under jämkningsperio-

den är högst lika stor som den lön som ligger till grund för den inkomstrelaterade dagpenningen, likväl minst samma belopp som personen i fråga skulle ha rätt att få i grunddagpenning.

5 kap.

Förutsättningar för erhållande av arbetslöshetsdagpenning

2 §

Löntagares rätt till arbetslöshetsdagpenning

Rätt till inkomstrelaterad dagpenning har en medlem av en löntagarkassa (*försäkrad*) som har varit försäkrad åtminstone de 26 närmast föregående veckorna och som medan han eller hon varit försäkrad har uppfyllt arbetsvillkoret,

Rätt till grunddagpenning har en arbetssökande som uppfyller arbetsvillkoret.

3 §

Löntagares arbetsvillkor

En löntagares arbetsvillkor blir uppfyllt då han eller hon under de närmast föregående 28 månaderna (*granskningsperiod*) i minst 26 kalenderveckor har varit i sådant arbete som avses i 4 §.

4 §

Arbete som skall räknas in i löntagares arbetsvillkor

I löntagares arbetsvillkor inräknas de kalenderveckor under vilka en person har varit i sådant arbete som omfattas av en försäkring och som uppfyller kraven för arbetstid och lön. I arbetsvillkoret räknas även in sådana fulla kalenderveckor under vilka personen i fråga sedan han eller hon fyllt 60 år har omfattats av sådan sysselsättningsfrämjande service som arbets- och näringsbyrån ordnar med stöd av 11 kap. 1 § 2 mom. i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. En kalendervecka kan inräknas i arbetsvillkoret endast en gång.

Kraven för arbetstid uppfylls, om arbetstiden i ett eller flera arbeten är sammanlagt minst 18 timmar eller när den ordinarie arbetstiden i periodarbete enligt arbetsavtalet under en utjämningsperiod är i genomsnitt sammanlagt minst 18 timmar per kalendervecka. I arbetstiden inräknas inte den arbetstid som har sparats i en arbetstidsbank.

Kraven för lön uppfylls när lönen är kollektivavtalsenlig. Om det inte finns något kollektivavtal inom branschen, ska lönen för heltidsarbete vara minst 1 134 euro i månaden.

I arbetsvillkoret inräknas inte arbete som en person utfört medan han eller hon fått partiell sjukdagpenning. I arbetsvillkoret inräknas inte heller den tid för vilken en person har betalats sänkt lön för sjukdomstid med stöd av arbets- eller tjänstekollektivavtal.

6 §

Företagares rätt till arbetslöshetsdagpenning

Rätt till inkomstrelaterad dagpenning har en medlem av en företagarkassa som har varit försäkrad åtminstone de 15 föregående månaderna och som medan han eller hon varit försäkrad har uppfyllt arbetsvillkoret för företagare.

Rätt till grunddagpenning har en företagare som har uppfyllt arbetsvillkoret för företagare.

7 §

Företagares arbetsvillkor

En företagares arbetsvillkor blir uppfyllt då han eller hon under de närmast föregående 48 månaderna (*granskningsperiod*) i minst 15 månader har arbetat som företagare. I arbetsvillkoret inräknas de månader under vilka personens arbetsinkomst enligt lagen om pension för företagare, lagen om pension för lantbruksföretagare eller lagen om pension för arbetstagare har uppgått till sammanlagt minst 1 000 euro i månaden. I arbetsvillkoret inräknas minst fyra månader långa arbetsperioder och varje period som personen har arbetat som företagare inräknas endast en

gång i arbetsvillkoret. I arbetsvillkoret inräknas inte arbete som en person utfört medan han eller hon fått partiell sjukdagpenning.

8 §

Försäkringsperioder som räknas företagare till godo

Om en medlem av en företagarkassa efter att ha utträtt ur kassan inom en månad ansluter sig till en annan företagarkassa, ska den tid som han eller hon har varit i arbete som kassamedlem och försäkrad i den föregående kassan räknas honom eller henne till godo.

I fråga om grunddagpenning inräknas i arbetsvillkoret för företagare arbete som utförts under de närmast föregående 28 månaderna och som inräknas i löntagares arbetsvillkor.

13 §

Självrisktid

Arbetslöshetsdagpenning betalas efter det att en person har varit arbetslös arbetssökande vid arbets- och näringsbyrån en tid som motsvarar sammanlagt fem fulla arbetsdagar under högst åtta på varandra följande kalenderveckor. Självrisktiden föreläggs en gång per maximal utbetalningstid för arbetslöshetsdagpenning enligt 6 kap. 7 §.

Självrisktid föreläggs likväl inte, om dagpenningsperiodens maximitid börjar inom ett år från det att föregående maximitid började och om självrisktiden har förelagts när den föregående dagpenningsperiodens maximitid började.

Som självriskdagar räknas inte de dagar då personen i fråga inte uppfyller villkoren i 2 kap. för erhållande av inkomstrelaterad dagpenning eller grunddagpenning eller för vilka personen inte är berättigad till arbetslöshetsdagpenning på grund av begränsningarna enligt 2 a eller 3 kap. eller berättigad till jämkad arbetslöshetsdagpenning på grund av att arbetstidsgränserna enligt 4 kap. 3 § överskrids. Till självrisktiden räknas dock den i 3 kap. 3 § 4 mom. avsedda självrisktiden för dagpenning och rehabiliteringspenning enligt sjukförsäk-

ringen. Till självriskdagarna räknas också de dagar för vilka en person har betalats arbetslöshetsförmåner med stöd av 10 kap.

En person har trots 1—3 mom. rätt till arbetslöshetsdagpenning, om orsaken till att arbetet förhindrats är en sådan stridsåtgärd som inte står i samband med personens anställningsvillkor eller arbetsförhållanden och om han eller hon annars uppfyller villkoren för erhållande av arbetslöshetsdagpenning.

6 kap.

Arbetslöshetsdagpenningens belopp och varaktighet

1 §

Arbetslöshetsdagpenningens belopp

Grunddagpenningen är 31,36 euro per dag.
Grunddagpenningens förhöjningsdel är 4,59 euro per dag.

2 §

Den inkomstrelaterade dagpenningens förtjänstdel och förhöjda förtjänstdel

Förtjänstdelen utgör 45 procent av skillnaden mellan dagslönen och grunddelen. När lönen per månad är större än 105 gånger grunddelen, är förtjänstdelen i fråga om den del av dagslönen som överskrider denna gräns 20 procent. Beloppet av den inkomstrelaterade dagpenningen med barnförhöjning är högst 90 procent av den dagslön som ligger till grund för den inkomstrelaterade dagpenningen, dock minst lika stort som grunddelen med eventuell barnförhöjning.

Den förhöjda förtjänstdelen utgör 65 procent av skillnaden mellan dagslönen och grunddelen. När lönen per månad är större än 105 gånger grunddelen, är förtjänstdelen i fråga om den del av dagslönen som överskrider denna gräns 37,5 procent. Beloppet av den inkomstrelaterade dagpenningen med barnförhöjning är då högst lika stort som den dagslön som ligger till grund för den inkomstrelaterade dagpenningen, dock minst

lika stort som grunddelen med eventuell barnförhöjning och förhöjningsdel.

Vid omvandling av den per månad beräknade lönen till dagslön eller tvärtom anses månaden omfatta 21,5 arbetsdagar.

3 §

Förkortning av utbetalningstiden för den inkomstrelaterade dagpenningens förtjänstdel

Till en mottagare av inkomstrelaterad dagpenning som inte har varit i arbete sammanlagt minst tre år innan rätten till arbetslöshetsdagpenning började ska den inkomstrelaterade dagpenningen för de 100 sista dagarna av dagpenningsperiodens maximitid betalas till det belopp som den skulle betalas som grunddagpenning.

Om mottagaren av inkomstrelaterad dagpenning under de 250 första dagarna med arbetslöshetsdagpenning har förelagts en tidsperiod utan ersättning eller skyldighet att vara i arbete sedan han eller hon förfarit klandervärt på det sätt som avses i 2 a kap. 12 §, ska den inkomstrelaterade dagpenningen under de 100 sista dagarna av dagpenningsperiodens maximitid betalas till det belopp som den skulle betalas som grunddagpenning. Om mottagaren av inkomstrelaterad dagpenning inte har sådan tid i arbete som avses i 1 mom., ska den inkomstrelaterade dagpenningen för de 200 sista dagarna av maximitiden betalas till det belopp som den skulle betalas som grunddagpenning.

Tillämpningen av 2 mom. förutsätter att mottagaren av inkomstrelaterad dagpenning inte under de 250 första dagarna med arbetslöshetsdagpenning har betalats förhöjningsdel eller förhöjd förtjänstdel under sammanlagt minst 40 dagar för tiden i sysselsättningsfrämjande service.

3 a §

Betalning av förhöjningsdel och förhöjd förtjänstdel sedan en lång arbetshistoria avslutats

Förhöjningsdel och förhöjd förtjänstdel betalas för sammanlagt högst 90 dagar till en arbetssökande som har blivit arbetslös för att

1) hans eller hennes arbetsavtal har sagts upp och uppsägningen inte beror på honom eller henne själv på det sätt som avses i 2 a kap. 1 § 1 mom.,

2) han eller hon har sagt upp sitt arbetsavtal i enlighet med 5 kap. 7 § i arbetsavtalslagen sedan en permittering utan avbrott har varat minst 200 dagar.

Förhöjningsdel och förhöjd förtjänstdel betalas också till en arbetssökande som har blivit arbetslös efter en visstidsanställning som börjat omedelbart efter att ett anställningsförhållande enligt 1 mom. 1 punkten hos samma arbetsgivare har upphört genom uppsägning.

En förutsättning för att förhöjningsdelen ska betalas är dessutom att

1) den som har blivit arbetslös anmäler sig som arbetslös arbetssökande inom 60 dagar från det att anställningsförhållandet upphörde, och

2) den som har blivit arbetslös har varit minst 20 år i arbete på det sätt som avses i 11 § när det anställningsförhållande som avses i 1 mom. upphör.

En förutsättning för att förhöjd förtjänstdel ska betalas är dessutom att

1) den som har blivit arbetslös anmäler sig som arbetslös arbetssökande inom 60 dagar från det att anställningsförhållandet upphörde, och

2) den som har blivit arbetslös har varit minst 20 år i arbete på det sätt som avses i 11 § och har varit medlem av en löntagarkassa sammanlagt minst fem år när det anställningsförhållande som avses i 1 mom. upphör.

I den tid i arbete som avses i 3 och 4 mom. räknas inte in den tid på grundval av vilken en arbetssökande tidigare beviljats förhöjningsdel eller förhöjd förtjänstdel. Om den sökande när anställningsförhållandet upphör är förhindrad att vara på arbetsmarknaden av en sådan godtagbar orsak som avses i 5 kap. 3 § 2 mom., räknas den tid på 60 dagar som avses i 3 och 4 mom. i denna paragraf från det att detta hinder upphört.

3 e §

Betalningsordningen för förhöjningsdelarna och de förhöjda förtjänstdelarna

Om en arbetssökande har rätt att få förhöj-

ningsdel eller förhöjd förtjänstdel på grundval av 3 a och 3 b §, betalas den arbetssökande i första hand förhöjningsdel eller förhöjd förtjänstdel enligt 3 b §.

4 §

Lön som ligger till grund för löntagares inkomstrelaterade dagpenning

Den lön som ligger till grund för löntagares inkomstrelaterade dagpenning beräknas utgående från personens stabiliserade lön för den tid innan arbetslösheten började under vilken han eller hon har uppfyllt löntagares arbetsvillkor. Om arbetet och löneinkomsten har varit av säsongbetonat natur, beräknas den inkomstrelaterade dagpenningen på årsinkomsten. Vid beräkning av den lön som ligger till grund för dagpenningen avdras från lönen eller från årsinkomstens arbetsinkomstandel 60 procent av det sammanlagda beloppet av sjukförsäkringens dagpenningspremie enligt 18 kap. 21 § 1 mom. i sjukförsäkringslagen, arbetstagarens arbetspensionsförsäkringsavgift för personer under 53 år enligt 153 § 1 mom. i lagen om pension för arbetstagare och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie enligt 18 § 1 mom. i lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner.

Den lön som ligger till grund för den inkomstrelaterade dagpenningen för en person som får eller som har fått invalidpension i form av delpension eller fått deltidspension bestäms utgående från situationen när utbetalningen av pensionen började. Om personens arbetsvillkor enligt 5 kap. 3 § uppfylls i sin helhet efter det att utbetalningen av pensionen upphört, uträknas den lön som ligger till grund för den inkomstrelaterade dagpenningen i enlighet med 1 mom. Vad som bestäms ovan gäller den som har varit alterneringsledig enligt lagen om försök med alterneringsledighet (1663/1995) eller lagen om alterneringsledighet (1305/2002), eller som har fått deltidstillägg enligt lagen om offentlig arbetskraftsservice, eller som har varit partiellt vårdledig, eller vars lön har sänkts för viss tid på uppsägningsgrunder enligt 7 kap. 3 § i arbetsavtalslagen eller på basis av ett skriftligt avtal som gäller perso-

nalen och som av produktionsorsaker eller av ekonomiska orsaker ingåtts på arbetsplatsen.

5 §

Arbetsinkomst som utgör grund för företagares inkomstrelaterade dagpenning

Företagares inkomstrelaterade dagpenning bestäms på grundval av den arbetsinkomst enligt vilken företagaren under sammanlagt högst 15 månader innan han eller hon blev arbetslös har varit försäkrad i en företagarkassa. Den arbetsinkomst som ligger till grund för den inkomstrelaterade dagpenningen får dock inte bestämmas till ett högre belopp än vad den fastställda arbetsinkomsten enligt lagen om pension för företagare och lagen om pension för lantbruksföretagare samt lagen om pension för arbetstagare i genomsnitt har varit sammanlagt under nämnda tid. Har arbetsinkomsten under ovan nämnda tid ändrats, räknas den dagpenninggrundande arbetsinkomsten så att det sammanlagda beloppet av de fastställda arbetsinkomsterna divideras med motsvarande tid. En ökning av arbetsinkomsten med mera än 20 procent beaktas dock inte.

6 §

Barnförhöjning

Till en mottagare av arbetslöshetsdagpenning som försörjer barn under 18 år betalas dagpenningen med barnförhöjning, vilken för ett barn är 5,06 euro, för två barn sammanlagt 7,43 euro och för tre eller flera barn sammanlagt 9,58 euro.

8 §

När dagpenningsperioden börjar från början och lönen räknas om

När en löntagare efter att ha blivit berättigad till arbetslöshetsdagpenning har uppfyllt arbetsvillkoret för löntagare, börjar den maximitid för dagpenningsperioden som avses i 7 § räknas från början, och den lön som ligger till grund för den inkomstrelaterade

dagpenningen räknas om. Förfarandet är detsamma om en företagare har uppfyllt företagares arbetsvillkor.

Den lön som ligger till grund för dagpenningen räknas emellertid inte om, ifall dagpenningsperiodens maximitid enligt den omräknade lönen skulle börja inom ett år från det att föregående maximitid började och om personens lön som ligger till grund för dagpenningen har räknats ut när den föregående dagpenningsperiodens maximitid började.

Om löntagaren har uppfyllt arbetsvillkoret innan maximitiden gått ut, är den nya inkomstrelaterade dagpenningen minst 80 procent av den inkomstrelaterade dagpenning som tidigare betalades till löntagaren. Jämförelsen görs med en sådan full dagpenning som bestäms i enlighet med 2 § 1 mom. Barnförhöjningar ingår inte i de dagpenningar som används vid jämförelsen.

Om den arbetssökandes arbetsvillkor har uppfyllts i arbete där han eller hon sysselsatts på grundval av skyldigheten enligt 11 kap. 1 § 3 mom. i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice, räknas inte den lön som ligger till grund för arbetslöshetsdagpenningen om, ifall inte den lön som räknats ut på grundval av de nya inkomstuppgifterna är större än den lön som bestämts tidigare. Om det i arbetsvillkoret för den arbetssökande har räknats in den tid under vilken han eller hon deltagit i sysselsättningsfrämjande service, räknas inte den lön som ligger till grund för arbetslöshetsdagpenningen om.

9 §

Rätt till tilläggsdagar

Löntagares grunddagpenning och inkomstrelaterade dagpenning betalas trots maximitiden enligt 7 § till utgången av den kalendermånad under vilken den arbetssökande fyller 65 år, om han eller hon är född

1) 1950—1954 och om han eller hon har fyllt 59 år före utgången av maximitiden,

2) 1955 eller 1956 och om han eller hon har fyllt 60 år före utgången av maximitiden,

3) 1957 eller därefter och om han eller hon har fyllt 61 år före utgången av maximitiden.

Tillämpningen av 1 mom. förutsätter att den arbetssökande när maximitiden går ut

under de senaste 20 åren har minst fem år sådan tid arbete som avses i 11 §.

Löntagares grunddagpenning och inkomstrelaterade dagpenning betalas trots maximitiden enligt 7 § till en arbetssökande under tiden för sysselsättningsfrämjande service, om servicen har ordnats med stöd av skyldigheten enligt 11 kap. 1 § 1 eller 2 mom. i lagen om offentlig arbetskrafts- och företags-service.

11 §

Beräkning av tid i arbete

Antalet arbetade månader fås genom att inkomsten under respektive kalenderår divideras med talet 510. Kvoten för ett kalenderår avrundas nedåt till närmaste hela tal, som kan vara högst 12. Kvoterna för de olika åren räknas samman.

7 kap.

Allmänna bestämmelser om arbetsmarknadsstöd

3 §

Rätt till arbetsmarknadsstöd i form av resebidrag

Med avvikelse från 2 mom. kan arbets- och näringsbyrån bevilja resebidrag, om lönesubventionen finansieras av anslag för arbetsmarknadsstöd i enlighet med 12 kap. 9 § 2 mom. i lagen om offentlig arbetskrafts- och företags-service.

5 §

Rätt till arbetsmarknadsstödet förhöjningsdel under tiden för sysselsättningsfrämjande service

Förhöjningsdel betalas under tiden för sysselsättningsfrämjande service som överenskommit i en sysselsättningsplan eller en plan som ersätter en sysselsättningsplan. Förhöjningsdel betalas också för tiden mellan så-

dana serviceåtgärder som överenskommit i en sysselsättningsplan eller en ersättande plan, om denna tid är högst sju kalenderdagar.

Förhöjningsdel betalas för högst 200 dagar. Förhöjningsdelen börjar betalas från början när personen i fråga på nytt har blivit berättigad till arbetsmarknadsstöd efter att ha uppfyllt arbetsvillkoret och maximitiden för arbetslöshetsdagpenning gått ut.

10 §

Självrisktid

Arbetsmarknadsstöd betalas efter det att en person har varit arbetslös arbetssökande vid arbets- och näringsbyrån en tid som motsvarar sammanlagt fem hela arbetsdagar under högst åtta på varandra följande kalenderveckor.

Som självriskdagar räknas inte de dagar

1) då personen i fråga inte uppfyller kraven i 2 kap. för erhållande av arbetslöshetsförmåner,

2) för vilka personen inte är berättigad till arbetslöshetsförmåner på grund av begränsningarna enligt 2 a eller 3 kap.,

3) för vilka personen inte är berättigad till jämkad arbetslöshetsförmån på grund av att arbetstidsgränserna enligt 4 kap. 3 § överstrids,

4) för vilka personen inte är berättigad till arbetsmarknadsstöd på grund av väntetiden enligt 2 kap. 12 §.

Till självrisktiden räknas dock den i 3 kap. 3 § 4 mom. avsedda självrisktiden för dagpenning och rehabiliteringspenning enligt sjukförsäkringen. Till självriskdagarna räknas också de dagar för vilka en person har betalats arbetsmarknadsstöd med stöd av 10 kap.

Självrisktid krävs emellertid inte, om en person i övrigt uppfyller kraven för erhållande av arbetsmarknadsstöd och

1) hans eller hennes rätt till arbetsmarknadsstöd börjar omedelbart efter det att maximitiden för arbetslöshetsdagpenning enligt 6 kap. 7 eller 9 § har uppnåtts, eller

2) arbetet förhindras av en sådan stridsåtgärd som inte står i samband med personens anställningsvillkor eller arbetsförhållanden.

11 §

Självrisktidens giltighet

Självrisktiden är i kraft tills personen i fråga uppfyller arbetsvillkoret enligt 5 kap. 3 eller 7 §.

11 kap.

Bestämmelser om verkställighet

2 §

Skyldighet att lämna uppgifter

 Dessutom ska den som får arbetsmarknadsstöd anmäla följande förändringar i sina egna och familjens omständigheter till den som betalar ut arbetslöshetsförmånen:

12 kap.

Sökande av ändring

4 b §

Nytt avgörande av ett ärende på grund av frånvaro från sysselsättningsfrämjande service

Om den som får arbetslöshetsförmån har beviljats arbetslöshetsförmån under tiden för sysselsättningsfrämjande service och sådan kostnadsersättning som nämns i 10 kap. 6 §, på grund av att sökanden har lämnat uppenbart felaktig information om sitt deltagande i den sysselsättningsfrämjande servicen, kan arbetslöshetskassan eller Folkpensionsanstalten utan undanröjande av beslutet eller samtycke av den som saken gäller avgöra ärendet på nytt.

13 kap.

Bestämmelser om erhållande och utlämnande av uppgifter

1 §

Rätt att erhålla uppgifter

Folkpensionsanstalten, arbets- och nä-

ringsbyråerna, arbetslöshetskassorna, utkomtskyddsombuden och besvärinstanser enligt denna lag har trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter rätt att avgiftsfritt få sådana uppgifter som är nödvändiga för att avgöra ett ärende som behandlas eller annars för att verkställa uppdrag enligt denna lag eller en för Finland bindande överenskommelse om social trygghet eller annan internationell rättsakt som gäller social trygghet

1) av statliga och kommunala myndigheter och andra offentligt rättsliga samfund,

2) av Pensionsskyddscentralen, pensions- och försäkringsanstalter samt pensionsstiftelser,

3) av arbetsgivare, uppdragsgivare eller någon annan som låter utföra arbetet, arbetslöshetskassor, arbetsplatskassor och utbildningsproducenter enligt lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice och andra läroanstalter.

2 §

Uppgifter av penninginstitut

Folkpensionsanstalten och besvärinstanser enligt denna lag har trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter rätt att av penninginstitut på begäran avgiftsfritt få de uppgifter om den som ansöker om eller får arbetsmarknadsstöd som är nödvändiga för att avgöra ett ärende som gäller arbetsmarknadsstöd som behandlas, om tillräckliga uppgifter och utredningar inte fås på något annat sätt och det finns grundad anledning att misstänka att de uppgifter som den som ansöker om eller får förmånen har lämnat inte är tillräckliga eller tillförlitliga och han eller hon inte har gett sitt samtycke till att uppgifterna erhålls. Begäran om erhållande av uppgifter ska framställas skriftligen och innan begäran framställs ska sökanden eller mottagaren underrättas om den.

14 kap.

Särskilda bestämmelser

1 §

Förhöjning av förmånerna

De belopp som avses i 1 mom. motsvarar det poängtal för folkpensionsindex enligt vilket beloppet av de folkpensioner som betalades ut i januari 2012 har beräknats.

1 a §

Justeringar med lönekoeficient

De belopp som anges i 2 kap. 7 § 1 mom. 7 punkten, 5 kap. 4 § 3 mom. och 7 § 1 mom. samt i 6 kap. 11 § 2 mom. justeras årligen vid ingången av januari med den lönekoeficient (*lönekoeficient*) som avses i 96 § 1 mom. i lagen om pension för arbetstagare.

De belopp som avses i 1 mom. anges i 2013 års nivå.

2 §

Justering av den lön och arbetsinkomst som ligger till grund för dagpenningen

Om granskningsperioden för arbetsvillkoret 28 månader för löntagare eller 48 månader för företagare förlängs av en godtagbar orsak, justeras med lönekoeficienten den lön eller arbetsinkomst som på grund av förlängningen av granskningsperioden tas med när den lön eller arbetsinkomst som ligger till grund för den inkomstrelaterade dagpenningen beräknas. Lönen eller arbetsinkomsten justeras till samma nivå som det år då den inkomstrelaterade dagpenningen började.

Om den lön som ligger till grund för löntagarens inkomstrelaterade dagpenning bestäms på basis av 6 kap. 4 § 3 mom. eller företagarens arbetsinkomst på basis av 6 kap. 5 § 3 mom., justeras lönen eller arbetsinkomsten med lönekoeficienten till samma nivå som det år då den inkomstrelaterade dagpenningen började. Justeringen av lönen eller arbetsinkomsten förutsätter att delinvaldpension eller deltidspension har fortsatt

utan avbrott i minst tre år och att pensionen eller deltidsarbetet vid sidan av en sådan pension har upphört.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014. Lagens 2 kap. 7 § 1 mom. 7 punkten, 5 kap. 6 § och 7 § 1 mom. samt 6 kap. 5 § 1 mom. träder dock i kraft först den 1 januari 2015. Lagens 6 kap. 4 § 3 mom. gäller till utgången av 2015.

På personer vars företagsverksamhet har upphört och arbetslöshet börjat innan denna lag trädde i kraft, tillämpas 3 kap. 7 § 2 mom. sådant det lydde vid lagens ikraftträdande.

På en förmån som betalas för tiden före lagens ikraftträdande tillämpas 4 kap. 5 §, 6 kap. 2 § samt 7 kap. 1, 5 och 8 § sådana de lydde vid lagens ikraftträdande.

Om det till en arbetssökande innan denna lag träder i kraft har börjat betalas arbetsmarknadsstöd utan behovsprövning med stöd av 7 kap. 8 § 3 eller 4 mom., tillämpas på honom eller henne 7 kap. 8 §, sådan den lydde vid lagens ikraftträdande, till och med den 31 december 2014.

Lagens 5 kap. 2 § och 3 § 1 mom. tillämpas på en arbetssökande sedan han eller hon efter den 29 december 2013 har varit minst en kalendervecka i sådant arbete där arbetsvillkoret uppfylls.

Lagens 5 kap. 4 § 2 och 4 mom. tillämpas på arbete som utförts den 30 december 2013 och därefter.

Bestämmelsen i 5 kap. 13 § 1 mom. tillämpas om självrisktiden börjar efter det att denna lag trädde i kraft.

Lagens 6 kap. 3 § tillämpas på en arbetssökande vars maximala dagpenningsperiod börjar efter denna lags ikraftträdande.

Lagens 6 kap. 4 § 3 mom. tillämpas på beräkning av den lön som ligger till grund för den inkomstrelaterade dagpenningen på basis av löner som intjänats 2014 och 2015.

Om maximitiden för en arbetssökandes arbetslöshetsdagpenning har börjat före denna lags ikraftträdande, tillämpas på honom eller henne 6 kap. 3 § 1 mom., sådant det lydde vid lagens ikraftträdande, till och med den 31 mars 2014.

På en arbetssökande, vars anställningsförhållande har upphört före lagens ikraftträ-

dande, tillämpas 6 kap. 3 a § 1 mom. sådant det lydde vid lagens ikraftträdande.

Om en arbetssökandes rätt till omställningsskyddstillägg eller omställningsskyddets förtjänstdel har börjat innan denna lag träder i kraft, betalas till honom eller henne förhöjningsdel eller förhöjd förtjänstdel för den tid efter lagens ikraftträdande under vilken han eller hon deltagit i sysselsättningsfrämjande service. De dagar med arbetslös-

hetsdagpenning för vilka har betalats omställningsskyddstillägg eller omställningsskyddets förtjänstdel räknas in i maximitiden på 200 dagar för förhöjningsdel och förhöjd förtjänstdel.

På ärenden som gäller undanröjande av lagakraftvunna beslut och som är anhängiga i besvärsnämnden för utkomstskyddsärenden vid lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Helsingfors den 20 december 2013

Republikens President
SAULI NIINISTÖ

Social- och hälsovårdsminister *Paula Risikko*